

۱۸ تیر روز
اعتراض
ما به کلیت
جمهوری اسلامی!

خالد حاج محمدی

انداخت. این اعتراض بر حق و رادیکال میدان را بر تمام جریانات اسلامی و دو خردادی که تا آن زمان تلاش میکردند اعتراضات مردم را قالب زنند و به عنوان سوپاپ اطمینانی برای نجات حکومت اسلامی عمل کنند. بست. در این ماجرا همه جریانات ناراضی درون حکومت که تا دیروز سنگ دفاع از مردم را به سینه میزدند و خواهان اجرای قانون اساسی بودند و تلاش میکردند با این بازیها کلاه گشادی را سر مردم بگذارند، کنار کشیدند و در مقابل این حرکت توده ای ایستادند. در اولین روزها سران جمهوری اسلامی عقب نشستند و در جواب به فشاری که به حکومت اسلامی آمده بود ۲ نفر

روز ۱۷ تیر ۸۷ دانشجویان در کوی دانشگاه تهران متحصن شدند. تحصن دانشجویان با یورش مزدوران رژیم روبرو شد. در این حمله نیروی انتظامی همزمان به تحصن و خوابگاههای دانشجویان وحشیانه یورش برده و از هیچ جنایتی از کشتن و سوزاندن تا ضرب و شتم دانشجویان کوتاهی نکردند. در اعتراض به این جنایت روز ۱۸ تیر هزاران نفر از دانشجویان و مردم مبارز تهران در خارج از دانشگاه دست به تظاهرات زدند و به این توحش اعتراض کردند. اعتراض وسیع و توده ای ۱۸ تیر ۸۷ که به مدت ۶ روز ادامه داشت کلیت رژیم اسلامی را به زیر سوال کشید و سران رژیم را با همه جناحهایش به هراس

ادامه در صفحه ۴

۱۸ تیر، مردم در تقابل با موجودیت نظام اسلامی!
اکتبر می پرسد؟

باید بگویم که انتخابات و تغییر آرایش نیروهای رژیم همه چیز تحت تاثیر خود قرار داده است. رژیم با صورت مسئله جدیدی روبرو است و مردم هم با وضعیت جدیدی روبرو هستند. از طرفی جناح ایدئولوژیک رژیم در این انتخابات پیروز شد. اما خیلی سریع معلوم شد که خود "برندگان" دلخوشی زیادی به این پیروزی ندارند. از پیروزی در انتخاباتی که نتیجه شکستن همه سدهای اسلامی و ایدئولوژیک اسلام دو آتشی ای که جمهوری اسلامی و بطور ویژه احمدی نژاد آنرا نمایندگی میکند است، نمیتوان خوشحال بود. اینها در کمپینهای انتخاباتی شان امکان عبور از خط قرمز بنیادهای اسلامی را به جوانها دادند و دیگر نمیتوانند به راحتی با اعتراض جوان و زن و کارگر را به آپارتاید جنسی، فقر، بیکاری، نبود آزادی سیاسی و غیره مقابله کرد. بطور واقعی با این انتخابات

محیط دانشگاه اتفاق افتاد اما به هیچ عنوان یک اعتراض محدود به دانشگاه و دانشجویان نبود. ۱۸ تیر یکی از روزهای تعیین کننده در تاریخ و حیات سیاسی در ایران است نه فقط به دلیل به خشونت کشیدن آن از طرف رژیم و یا حمایت وسیع مردم از آن. تبدیل شدن این روز به یکی از روزهای مهم در حیات سیاسی جامعه ایران ناشی از واقعیت مهمتر و عمیقتری است که این روز نهفته است. ۱۸ تیر روز اعلام موجودیت مستقل و علنی مردم و جنبش سرنگونی بود. اهمیت ۱۸ تیر را باید در این دید. در حضور علنی جنبش سرنگونی که حرف خودش را مستقیم میزند، در اعلام علنی نخواستن جمهوری اسلامی از طرف مردم. این ویژگی ۱۸ تیر است. ۱۸ تیر نقطه عطفی در جنبش سرنگونی طلبانه مردم است. در مورد امسال و تاثیرات انتخابات بر برگزاری ۱۸ تیر

آذر مدرسی

اکتبر: ۵ سال قبل نیروهای انتظامی حکومت اسلامی در ۱۸ تیر اعتراضات دانشجویان را، در نهایت وحشیگری سرکوب و به خون کشیدند. اعتراضات دانشجویان مورد حمایت وسیع مردم در داخل و خارج قرار گرفت. به همین مناسبت هر سال اعتراضات وسیعی در این روز برگزار میشود. با توجه به ریاست جمهوری رسیدن احمدی نژاد، اوضاع را چگونه می بینید؟ چشم انداز چیست؟
آذر مدرسی: ۱۸ تیر در

در صفحات دیگر

۱۸ تیر جدال علنی جنبش سرنگونی
جمهوری اسلامی! پری زارع

اعتراض کوبنده تر در ۱۸ تیر
غفور زرین

حمله مزدوران رژیم به کاروانچیان در سردشت

لایو، امیدها و توهمات

هشت کشور ثروتمند دنیا نخواهد گذاشت. شاید این جنبش بتواند فشاری بر این کنفرانس، موسوم به گروه هشت که در تاریخ ۶ ژوئیه برگزار می شود داشته باشد. اما یقیناً عاملان فقر نمیتوانند ناجیان هم باشند، این آن توهمی است که نباید اجازه داد امیدها را به آن گره بزنند. خواستهها بسیار انسانی و ساده است! اما راه حل ها به این سادگی نیست، باید از این حرکت برای دست بردن به ابزارها و راه حل های واقعی استفاده کرد. مادونا در آغاز، قبل از شروع به خواندن در سخنان کوتاهی گفت "آیا آماده انقلاب هستید؟ آیا آماده تغییر مسیر تاریخ هستید؟" جمله های

ما میتوانیم نسلی باشیم که دنیا را عوض کند... اگر چه ترکیب و هدایت این کسرت را با بیل گیتس و ساپورت جریانات پارلمان نشین حامی نظم موجود جهت مهار خواسته های ضد سرمایه داری جهان مخلوط کردند، اما موزیک پاپ پوسته اسارت و حقارت دو دهه اخیر را با این کسرت شکست. مستقل از این جهان پاپ باردیگر خاطره سرکشی دهه های شصت و هفتاد را نمایش داد. موزیک باید زبان نقد و جلوه دادن زیباییها باشد مردم این طور دوست دارند. تا جایی که به اجلاس گ ۸ بر میگردد، خواسته های انسانی دوم ژوئیه بی تردید تغییری اساسی در نشست

عباس رضائی

دو ژوئیه با ابتکار باب گلدوف، خواننده و آهنگساز، در لندن و ۹ شهر دیگر دنیا ستارگان پاپ دنیا آهنگهای همبستگی علیه فقر را سرودند. بازگشت پینک فلوید، جهان را بیاد رابطه زیبای موسیقی و اعتراض انسانی مردم در دهه های گذشته انداخت. براد پیت بازیکر هالیوود گفت: بگذارید از این به بعد محل تولد ما تعیین کننده خوشبختی و فلاکت ما نباشد....

اکتبر میپرسد... از ص ۱

جمهوری اسلامی وارد دور جدیدی از جدالهای جدی چه در خود رژیم و چه با مردم شده است. بعد از این انتخابات جدال داخلی رژیم نه فقط تمام نشده بلکه وارد فاز جدیدی با صفتبندیهای جدیدی شده است. تا جائیکه به مردم بر میگردد شرایط برای مقابله با رژیم مناسبتر شده است حتی اگر کوتاه مدت عربده های اسلامی جناح احمدی نژاد زیاد باشد. با انتخاب احمدی نژاد مردم جمهوری اسلامی "اصولگرا" را در مقابل خود دارند. اما جمهوری اسلامی به شدت مغرورتر، با تناقضات دورنی بیشتر و ایزوله تر از سابق. انتخاب احمدی نژاد جمهوری اسلامی را خیلی روشن تر و

عریان تر و در عین حال بی حفاظ تر در مقابل مردم قرار داد.

بعد از انتخابات ظاهرا هر دو طرف این جنگ (مردم و رژیم) دارند توازن قوا، زور خودشان و زور طرف مقابل، را می سنجند.

رژیم از رودروئی آشکار با مردم و بویژه جوانان و زنان که پاشنه آشیل جمهوری اسلامی هستند پرهیز میکند. اما در عین حال شخ و شانه هایش را میکشد، قدرت سرکوبش را نشان میدهد و بطور واقعی هنوز اینطور نیست که دیگر امکان هیچ نوع سرکوبی را ندارد و همانطور که گفتیم کوتاه مدت میتواند فضا را در دست داشته باشد اما اوضاع بحرانی تر و مردم جری تر از اینها هستند و ایندوره قطعاً کوتاه خواهد بود.

مردم هم در موقعیت بهتری دارند و سکوهایی را برای پیشروی بدست آورده اند که قابل پس گرفتن نیستند. اما اگر جنبش سرنگونی، که امروز به سرعت دارد پولاریزه میشود و بخش رادیکال و چپ آن خواست و توان ابراز وجود قوی را دارد، نجند میتواند دوره آرامش جمهوری اسلامی را طولانی تر کند.

اکتبر: کلا به مؤلفه های مثبت و منفی در شرایط کنونی اشاره کردید. با توجه به این نکات دانشجویان چپ، رادیکال و کمونیست و از جمله حکمتیستها و مردم چکار باید بکنند؟

آذر مدرسی: همانطور که گفتیم شرایط حساسی است. مردم و رژیم هر دو به صف مقابل نگاه میکنند تا قدمهای

بعدی پیشروی خود را تعریف و تعیین کنند. رژیم نگاه میکند و اگر اوضاع را مناسب بداند تعرض به آزادیها و زندگی مردم را شروع میکند. مردم هم نگاه میکنند ببینند نقاط ضعف رژیم کجا است و چگونه میتوانند به بهترین وجهی جنگ آخرشان را با جمهوری اسلامی بکنند و از شر این رژیم خلاص شوند.

هر دو طرف جبهه مقابل را برانداز میکند که تا چه حد برای جدال بعدی آماده است. تا جائیکه به ما مردم، برمیگرد باید ایندوره سنجش توازن قوای جدید را به نفع مبارزه مان علیه کلیت رژیم کوتاه کرد. تحرک در 18 تیر خودش میتواند نقطه ای در تعیین و تثبیت پیشروی بیشتر به نفع مردم و جنبش سرنگونی طلبانه رادیکال باشد. و این بیشتر از هر کسی دست فعالین چپ و رادیکال را

میپوسد. همانطور که گفتیم رژیم به خوبی میداند که هر تقابل جدی با مردم میتواند جرعه ای بر بشکه باروت خشم و نفرت مردم از جمهوری اسلامی تبدیل شود. به نظر من باید در هر جایی که امکانش وجود دارد تجمعات اعتراضی را برگزار کرد و این فقط امر دانشجویان نیست. 18 تیر روز روز اعتراض زن، کارگر، دانشجو، معلم و همه مردمی است که دیگر تحمل سرکوب و فقر و بی حقوقی و آپارتاید و بیکاری را ندارند. در این روز باید نشان داد که مردم با پرچم آزادی و برابری سرنگونی انقلابی و تمام و کمال جمهوری اسلامی را میخواهند و به هیچ چیزی کمتر از این رضایت نمیدهند.

حمله مزدوران رژیم به تعدادی کاروانچی در سردشت

مکفی حق مردم است. جمهوری اسلامی در کمال بی پیشرمی نه تنها این حق را به رسمیت نمیشناسد بلکه به کسانی که از فقر و بیکاری به چنین شکلی امرار معاش میکنند، چنین وحشیانه حمله میکند. این توحش اسلامی را نباید قبول کرد و در مقابلش باید ایستاد.

۱۲ خرداد ۱۳۸۴ - ۳ جولای ۲۰۰۵

کمیته سردشت حزب کمونیست کارگری ایران حکمتیست حمله نیروهای مسلح به مردم کاروانچی را که از فرط بیکاری و برای تامین معیشت خود به این کار پر مخاطره مشغولند، شدیداً محکوم میکند. همزمان مردم مبارز سردشت را به اعتراض علیه این قلدری نیروی انتظامی فرامیخواند. اموال به غارت برده شده این مردم زحمتکش باید پس داده شود. تامین کار مناسب و یا بیمه بیکاری

این ماجرا یکی از آنان به اسم اسکندر پالانی زخمی و بار و وسایل این زحمتکشان از جانب نیروهای رژیم به غارت برده میشود. اسکندر دستگیر و بقیه میتوانند فرار کنند. اسکندر پالانی به دلیل زخمی شدن از ناحیه پا و همچنین ضرب و شتم مزدوران رژیم به بیمارستان مهاباد انتقال می یابد و در حال حاضر در بیمارستان بستری است.

اطلاعیه کمیته سردشت حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست

روز جمعه ۱۰ تیر ۱۳۸۴ برابر با اول جولای ۲۰۰۵ تعدادی کاروانچی در نزدیکی روستای "تلاس" هنگامی که از رودخانه که لوی عبور میکردند مور هجوم مزدوران مسلح جمهوری اسلامی قرار گرفتند. نیروهای رژیم به زحمتکشان کاروانچی شلیک میکنند که در

مدیر مسئول:
آذر مدرسی

برنامه های روزانه تلویزیون پرتو
ساعت ۸ الی ۹ شب بوقت تهران

برنامه های پرتو را ببینید و آنرا به دوستان و آشنایان خود معرفی کنید!

است، باید این گونه کارهای هنری را تقویت کرد اما زمانی خواست مردم و از جمله لایو ۸ تحقق میابد که بطور واقعی بتوان تغییر ایجاد کرد. از بین بردن کار مزدی، و غالب کردن، کار برای نیاز بجای سود، برداشتن مرزهای سود آور در دنیای کنونی، تنها با سوسیالیسم امکان پذیر است. سوسیالیسمی که انسانها را بر حسب سرمایه و ملیت و قاره تقسیم نمی کند. سوسیالیسمی که سالهای سال است همین حامیان سرمایه بر علیه اش تبلیغ کرده اند. در جامعه ای که هنر و موزیک وسیله توجیهی و ابزار تمکین نباشد، استعدادهای هنری میلیونها انسان در توضیح خواست انسانی انسان به زبان هنر چنان تغییر خواهد کرد که گوش و هوش سپردن به آن به هر لحاظ لذت بخش میشود.

لایو ۸ ....

زیبای بود. ولی آیا تغییر مسیر تاریخ و انقلاب در دنیای کنونی را می شود در نشست گروه 8 جستجو کرد؟ آیا تاریخ سازان دنیای کنونی خواهند خواست که تاریخ ساخته دست خود را که با سرکوب صدها هزار نفر و و کشتارهای چند دهه ای بدست آورده اند تغییر دهند؟ نه این هم برای همه و هم برای برگزار کننده های لایو 8 مشخص بود.

این جنبش وسیع در دنیای کنونی که سالها است توسط همین کسانی که امروز نشست گروه 8 را تشکیل می دهند با تمام امکاناتشان سرکوب شده است را چگونه می توان برای تغییر مسیر تاریخ به زیر یک پرچم کشید.

سردمداران گروه هشت خود مسبب اصلی و حامی این فقر هستند، چگونه می شود تردید داشت که می شود از این گونه افراد و این نشستها انتظار داشت به روند سود رسانی سرمایه در

اساس سوسیالیسم انسان است. سوسیالیسم جنبش بازگرداندن اختیار به انسان است

۱۸ تیر ، جدال علنی جنبش سرنگونی جمهوری اسلامی !

پری زار

در بحبوحه ۱۸ تیر ۷۸ من در تهران امتحانات پایان ترم را میگذراندم و خود از نزدیک در جریان راهپیماییهای دانشجویان قبل از ۱۸ تیر، حمله وحشیانه اجیر شده های لباس شخصی به کوی دانشگاه و سپس اعتراضات و تجمعات وسیع دانشجویان بودم. روزهای پر التهابی بود. دانشجویان پس از آن حمله وحشیانه و نابودی هر آنچه که در خوابگاههایشان داشتند از لوازم شخصی گرفته تا کامپیوتر و سایر ابزار وسایل کار و تحصیلشان، شبها را در خیابانها و پارکها تا صبح سپری میکردند. مورد جالبی که از آن روزها بیاد دارم و شما هم در سولاتان به آن اشاره کرده اید پشتیبانی و حمایت مردم از دانشجویان بود. مردم با هر آنچه در توان داشتند از این اعتراضات پشتیبانی میکردند و دانشجویان را به مقاومت در برابر نیروی انتظامی و سایر عوامل فشار رژیم که سعی در پراکندن و یا ارباب دانشجویان داشتند، تشویق میکردند. آنهایی که در همسایگی کوی بودند شبها برای دانشجویان پتو و زیر انداز میبردند. مغازه دارها و کتابفروشی های اطراف دانشگاه مرتباً به بچه ها میگفتند که آب و غذا از ما، شما به اعتراضات ادامه بدهید...

مردم از دانشجویان مقاومت و دامنه دادن به اعتراضات و هر چه وسیعتر کردن آن را میخواستند. در واقع همه منتظر اتفاق بزرگی بودند که نقطه آغازش دانشگاه بود. در حالیکه چماقداران و لباس شخصیهای رژیم به سرکردگی سردار طلایی و دارو دسته های الله کرم همانطور که گفتم همه چیز دانشجویان و حتی سرپناهمان را ویران کرده بودند، اکثریت آنها را وحشیانه مورد ضرب و شتم قرار داده بودند، چشم یک دانشجوی پزشکی را از او گرفته و سرو دستها شکسته بودند، آنوقت کسانی چون مسعود بهنود و حجاریان و دیگران مرتباً دانشجویان را به مسالمت و آرامش و رفتار "تمدنانه" دعوت میکردند. مرتباً مینوشتند و به رهبرشان اطمینان میدادند که شکستن شیشه ها و آتش زدن

اعتراض کوبنده تر در ۱۸ تیر، برای سرنگونی کامل جمهوری اسلامی!

چند سال پیش در سال ۷۸ در روز ۱۸ تیر شاهد یکی از بزرگترین اعتراضات بودیم بر علیه جمهوری اسلامی، که لوزه بر موجودیت جمهوری اسلامی انداخت. در این روز جمهوری اسلامی واقعیتی را دید و لمس کرد که با آن فهمید مردم میتوانند با یک حمله واژگونش کنند و از پای درش بیاورند. جمهوری اسلامی این را دید و فهمید که هر چند هم خواهد به رعب و وحشت به زور و سرکوب به زندان و شکنجه و اعدام و حتی به کشتن در خیابان هم دست بزند و متوسل شود باز قادر نیست مردم بپا خواسته را خانه نشین کند، معلوم شد که مردم منجز از حاکمیت اسلامی با هیچ ترفندی و در هیچ شرایطی با هیچ بخش از چنانایان اسلامی سر سازش ندارند.

مردم آزادیخواه با تجربیات این چند سال خود دریافته اند که چگونه لوزه بر اندام یکی از مغفور وحشی ترین، ضد جوانترین، ضد شادی ترین و در یک کلام ضد انسان ترین حکومت دنیا یعنی جمهوری اسلامی در بیاورند. مردم نشان دادند که چقدر از جمهوری اسلامی نفرت دارند. گفتند که جمهوری اسلامی باید برود و به همین دلیل به خیابان آمده اند نه چیز دیگری.

از آن روز تا حالا خارج از اعتراضات دیگر و به مناسبتهای دیگر، هر سال ۱۸ تیر را به میدان جدال مرگ و زندگی رژیم خالی است. علی رغم سرکوبها و دستگیریهای پی در پی و زندانیهای طولانی مدت برای فعالین دانشجویی که در ۱۸ تیر نقش داشتند، نه تنها صدای دانشجویان خاموش نشد بلکه این روز همانطور که اکنون یکی از شعارهای دانشجویان است، در تقابل با نظام اسلامی به ۱۶ آذری دیگر و به نقطه عطفی دیگر در مبارزه و ابراز وجود دانشجویی تبدیل شده است. رژیم خود میداند که هر حرکت دانشجویی پشتیبانی و حمایت سایر قشرهای جامعه را دنبال خواهد داشت که برایشان گران تمام خواهد شد.

اسلامی تبدیل کرده اند. کابوس ۱۸ تیر هر سال برای جمهوری اسلامی تکرار شده است. اما امسال فرق میکند، امسال بعد از مضحکه انتخابات و با سر کار آمدن هار ترین و فاشیست ترین جناح این حکومت اوضاع کاملاً فرق میکند. این بار جمهوری اسلامی بی بهانه شده است. اگر در این چند ساله می خواست با اصلاحات و آسان تر کردن اسلام مردم را از مبارزه برای سرنگونیش دور کرده و مبارزه مردم را محدود کند، دیگر این پروسه هم با شکست کامل جناح اصلاح طلبان به پایان رسیده است. اکنون رژیم اسلامی بدون حفاظ و برهنه در مقابل جنبش اعتراضی مردم قرار گرفته است. ما اکنون با آرایش جدیدی از حکومت اسلامی که از هر جنبه ضعیف تر است روبرویم، اما در مقابل صف مردم قدرتمند تر و بی توهم تر شده است. و تازه با سر کار آمدن احمدی نژاد هم نمی توانند دوباره آن سرکوب و وحشی گری خشن تر دوران خمینی را تکرار کنند، چون میدانند این کار، فقط هرچه سریعتر مردم را به عرصه مبارزه برای سرنگونیشان میکشاند و خود را به ته دره سرنگونی می اندازند.

هر چند تلاشهایی هم میکنند و این جناح با مستضعف پناهی جمهوری اسلامی را نجات دهند اما دیگر فایده ای برایشان نمی کند چون این بار دانشجویان کارگران زنان جوانان و کل

کمونیست هر هفته، روزهای جمعه منتشر میشود.
کمونیست را بخوانید و آنرا تکثیر کنید!

زنده باد جمهوری سوسیالیستی!

مرگ بر جمهوری اسلامی!

۱۸ تیر روز اعتراض به کلیت جمهوری اسلامی ... از ص ۱

از فرماندهان خود را خلع مسئولیت کردند تا بتوانند اوضاع را آرام کنند. سر انجام بعد از ۶ روز اعتراض که جمهوری اسلامی را به رلز در آورد در ۲۲ تیر ماه با حمله و حشیانه نیروهای رژیم و با توافق جناحهای جمهوری اسلامی و شخص خامنه ای و خاتمی اعتراضات را خواباندند.

۱۸ تیر و ۶ روز اعتراض دانشجویان و مردم در ابعادی وسیع و توده ای گامی جدی به جلو در مبارزات آزادیخواهانه مردم ایران علیه جمهوری اسلامی به حساب می آید. تا آن زمان نیز اعتراضات زیادی در گوشه و کنار به جمهوری اسلامی و قوانین حاکم بر جامعه ایران و توحشی که حاکم کرده بودند اتفاق می افتاد. اما ۱۸ تیر حرکتی متفاوت و در ابعادی متفاوت بود. حرکت ۱۸ تیر کل جمهوری اسلامی را به مصاف طلبید و نشان داد که جناحهای حکومتی از دو خرداد تا خامنه ای و بیت رهبری همگی در تلاش برای نجات حکومت اسلامی هستند. ۱۸ تیر به همگی نشان داد که کلیه تشکلهای اسلامی و تمام روزنامه و مدیای آنها همراه خاتمی حول جناح راست، علیه مردم و برای خواباندن اعتراض آنان بسیج شدند.

امروز در شرایطی به استقبال ۱۸ تیر میرویم که ما مردم و جمهوری اسلامی به صورت بسیار عریان در مقابل هم صف آرایی کرده ایم. اگر زمانی در مقابل فریاد ما که حکومت اسلامی اصلاح بر نمیدارد و همه جناحهای جمهوری اسلامی در جنایت علیه مردم شریکند و باید بروید، جدا از سران رژیم و دنباله هایشان هزاران شاعر و نویسنده و خیل سیاسیون پا به سن گذاشته، ما را آشوب طلب و غیر دمکرات خطاب میکردند و مردم را از انقلاب میترساندند. امروز در مقابل چشم همگان این دوران سپری شده است. امروز بیش از هر زمان حقایق کمنیستی ما اثبات شده است. اگر آن زمان در مقابل کفران برلین، در مقابل ممانعت ما از ظاهر شدن طرفداران رژیم در خارج کشور مورد سرزنش طیف وسیعی جریانات و سیاسیون به اپوزسیون رانده شده و شکست خوردگان تا دیروز چپ قرار میگرفتیم و اندر فواید دمکراسی و آزادی بیان (اشتباه نکنید منظورشان آزادی بیان طرفداران رژیم امثال سروش و یزدی و .. بود نه مردم) نطق میفرمودند، امروز همه اینها دورانش سپری شده است.

در دوره اخیر نیز تلاش زیادی به خرج داده شد تا رفسنجانی را به سمت ضربه گیر نظام به خور مردم دهند ولی این تلاش نیز با شکست روبرو شد. اکنون با سر کار آمدن احمدی نژاد به عنوان نماینده رسمی، مورد اعتماد و مستقیم خامنه ای، ما مردم و جمهوری اسلامی بدون هیچ حلقه واسطی در مقابل هم صف آرایی کرده ایم. طرف حساب مستقیم ما مردم اکنون بیش از هر زمان جمهوری اسلامی میباشد. هر حرکت اعتراضی ما مستقیم اعتراض به رهبری نظام تلقی میشود. احمدی نژاد نماینده حزب الله و اوپاشان اسلامی اسیدپاش و سپاه پاسداران و مرکز اطلاعات رژیم است. اکنون دشمن ما از هر زمان ضعیف تر در مقابل ماست تا آخرین تلاشها را برای حفظ نظام انجام دهد. این آخرین تلاشهای جمهوری اسلامی است که به جنگش فرستاده اند. این تلاشها را باید در هم بشکنیم و جمهوری اسلامی را

با همه سنت و قانون و کثافتش از جامعه جارو کنیم. اکنون جمهوری اسلامی نا تواتر از هر زمان، ضعیف تر از هر زمان در مقابل ماست. دوره قلدری جمهوری اسلامی به سر رسیده به این دلیل ساده که توان گذشته را ندارد. کل ضربه گیرهای نظام، تاریخ مصرفشان به سر رسیده است. دوم خرداد مرد و کل طیف طرفدار رژیم به کنار گذاشته شده اند. تلاش جناب رفسنجانی مرد "سازندگی" نظام برای ایجاد نقشی میان مردم و بیت رهبری و حزب الله و انجام وظیفه به عنوان سوپاپ اطمینانی در حفاظت از حکومت اسلامی به شکست انجامید. در این پروسه همزمان ما شاهد ترک خوردن بالای رژیم و اختلافات جدی میان رهبران جمهوری اسلامی در بالاترین سطح هستیم. این اختلافات ربطی به منفعت مردم ندارد، ولی در عین حال جدی و عمیق است.

از طرف دیگر مبارزات ما مردم، مبارزه و اعتراضات کارگران، زنان، جوانان و اقشار ناراضی جامعه ابعاد دیگری به خود گرفته است. توازن قوا میان مردم و حکومت اسلامی به نسبت حتی یک سال قبل بیشتر به نفع مردم چرخیده است. نماینده مستقیم تروریسم اسلامی و حزب الله مجبور شده است با شعار دفاع از اقشار فقیر جامعه به میدان بیاید. این فشار اعتراض ما مردم است و آنها صدای اعتراض ما را شنیده اند. خشک مغزترین بخش حاکمیت به این نتیجه رسیده است که با اشعار اسلامی از عهده مردم منتظر از حکومت اسلامی بر نیاید. آنهایی که تا دیروز چرندیات خینی را که میگفت اقتصاد مال خر است و ما برای هندونه انقلاب نکریم را تکرار میکردند، امروز خود با شعار هندونه و اقتصاد به میدان آمده اند. ماهیت اینها فرقی نکرده

است و همانی هستند که بودند. این توازن قوا میان ما مردم و جمهوری اسلامی است که آنها را به این روز انداخته است. این موقعیت را باید شناخت و درک کرد. این آخرین سنگر را باید سرشان خراب کنیم. معلوم است رژیمی که تا دیروز تمام قدرتش در اعدام و کشتار و زورش خلاصه شده بود، امروز که این بازوی حفظ نظامش امکان و توان گذشته اش سلب شده، با شعار بهبود وضع اقتصادی مردم و مستضعف پناهی راه به جایی نمیرساند. با این شعار حتی نمیتواند نیروی انتظامی و بسیج و خانواده شهدایش را امیدوار کند که وضع بهتری خواهند داشت.

همچنانکه گفتم اینها تغییری نکرده اند، اینها یک سر سوزن در کشتار مردم، در راه انداختن جوخه های اعدام و زنان و گسیل گله حزب الله به خیابانها ترور زنان تردید ندارند. اگر این کار را نمیکند به این دلیل ساده است که نمیتوانند. میدانند این کار میتواند باعث طغیان مردم علیه جمهوری اسلامی شود. با تمام اینها هر وقت لازم باشد ممکن است ضرب شست خود را به عنوان آخرین راه به ما بزنند، اما این هم دیگر کارساز نیست. آنچه مسلم است هیچ حکومت جنایتکاری خود به میل خود میدان را برای مخالفان خود خالی نمیکند، خود تسلیم مردم نمیشود و از جنایت و توحش دست بر نمیدارد. جمهوری اسلامی را باید با زور اعتراض مردم به زیر کشید. به زیر کشیدن جمهوری اسلامی کار ماست. سازمان دان مردم برای این امر مهم، به میدان آوردن مردم برای دفاع از انسانیت و شرافت و کرامت انسان بر عهده ما کمونیستها، بر عهده ما آزادیخواهان است. این وظیفه تاریخی بر دوش ماست. ما حزب حکمتیست به پیروزی مردم کردستان در هر مناسبتی و از جمله در ۱۸ تیر دست در دست همه ستمدیگان، دست در دست همه آزادیخواهان در سراسر ایران، همصدا با آنان باید اعلام کنیم که آزادی را میخواهیم، که برابری را میخواهیم، که جامعه ای مرفه و انسانی را حق خود میدانیم. در ۱۸ تیر و در هر اعتراض خود حول سیاست رادیکال و انسانی باید جمع شویم و آینده ای بهتر و انسانی تر را برای خود و فرزندانمان تضمین کنیم. حزب ما حکمتیستها پرچم رادیکالترین و انسانی ترین امیال بشریت را در دست دارد. اکنون زمان شراکت وسیع مردم حوال انسانی ترین و مدرنترین پلاقرم است. این نیاز بشریت برای کنار گذاشتن بخت اسلامی و برای ایجاد جامعه ای آزاد و برابر است. این پرچم در دست ماست. نیاز بشریت و رهایی انسان در گرو جمع شدن حول این پرچم است. زمان انتخاب مردم فرا رسیده است.

	 <p>www.hckmatist.com</p>	<p>۱۸ تیر، روز اعتراض عمومی برای سرنگونی جمهوری اسلامی!</p>	
<p>کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری - حکمتیست دبیر: حسین مرادیبگی (جهه سور) h_moradbiegi@yahoo.com Tel: 00447960233959</p>	<p>اکتبر چهارشنبه ها منتشر میشود، اکتبر را تکثیر کنید و آنرا بدست دوستان و آشنایان خود برسانید!</p>	<p>اکتبر سردبیر: عبدالله شریفی sharifi_abdollah@yahoo.com Tel:00467369752 26</p>	<p>دستیار سردبیر: اسماعیل ویسی esmail.waisi@gmail.com</p>

به حزب کمونیست کارگری-حکمتیست بپیوندید!